

prima instanță: D.Stănilă
instanța de apel: A.Gheorghieș, A.Toderaș, A.Albu

dosarul nr.2ra-1164/17

Î N C H E I E R E

21 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecător
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Mixtă „INCASO”
Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă
„INCASO” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Nataliei Pîslari, privind
încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2016, prin care s-a respins
apelul declarat de Întreprinderea Mixtă „INCASO” Societate cu Răspundere Limitată și
s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți din 09 februarie 2016, de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 14 decembrie 2015, ÎM „INCASO” SRL a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Nataliei Pîslari, privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii societatea a indicat că, la 28 august 2014 între ÎCS „Iute
Credit” SRL în calitate de creditor și Pîslari Natalia în calitate de debitor, a fost încheiat
contractul de împrumut nr. 587184.

Conform contractului menționat, pentru nerespectarea graficului de rambursare a
împrumutului, debitorul Pîslari Natalia s-a obligat față de ÎCS „Iute Credit” SRL să
achite suma împrumutată, taxa aferentă contractului de împrumut, dobânda și penalitatea
contractuală, care se raportează durata de întârziere.

Afirmă întreprinderea că, la 03 martie 2014, ÎCS „Iute Credit” SRL și-a onorat
obligația și a transferat debitorului suma acordată cu titlu de împrumut, însă pârâta până
în prezent nu a efectuat plățile corespunzătoare, asumate conform contractului nr.
587184.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 09 iulie 2016, în adresa Nataliei Pîslari a fost expediată reclamația, prin care ultima a fost notificată asupra nerespectării clauzelor contractuale, precum și asupra rezilierii anticipate a contractului, precum și asupra obligațiunii acesteia de a returna împrumutul, dobânda calculată, taxa aferentă la contract și penalitatea calculată conform contractului, însă reclamația a rămas nesoluționată.

ÎM „INCASO” SRL menționează că, la momentul rezilierii contractului, datoria Nataliei Pîslari față de ÎCS „Iute Credit” SRL constituie 24 317,21 lei, inclusiv suma împrumutului de 8 622,56 lei; taxa aferentă de 2 025,04 lei; dobândă de 794,18 lei și penalitatea de 12 875,43 lei, care la rândul său este compusă din: penalitatea pentru rezilierea anticipată a contractului de 25% din suma împrumutului acordat; penalitatea pentru întârziere de 0,5% din suma datoriei restante de 11 441,78 lei, calculate începând cu data cesionării creanței.

Suplimentar societatea relevă că, pârâta a efectuat achitări doar în sumă de 500 lei, iar la data înaintării cererii de chemare în judecată datoria constituie 23 817,21 lei.

Solicită ÎM „INCASO” SRL, încasarea de la Pîslari Natalia a datoriei în mărime de 23817,21 lei, a taxei de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 715 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 800 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Bălți din 09 februarie 2016 s-a respins acțiunea ÎM „INCASO” SRL împotriva Nataliei Pîslari, privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, ÎM „INCASO” SRL a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2016 s-a respins cererea de apel depusă de către avocatul Natalia Covaliov în interesele ÎM „INCASO” SRL și s-a menținut hotărârea Judecătoria Bălți din 09 februarie 2016.

Invocând dezacordul cu decizia instanței de apel, la 11 aprilie 2017, ÎM „INCASO” SRL a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel a aplicat eronat prevederile art. 117, 118 și 123 alin. (6) CPC

Opinează recurentul că, instanța de judecată urma să solicite actele necesare în vederea elucidării anumitor circumstanțe puse la dubii la emiterea hotărârii, or, în temeiul art. 130 CPC, instanța apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În sprijinul poziției exprimate, recurentul a menționat că, la materialele dosarului au fost anexate acte suficiente în vederea probării datoriei existente, cu atât mai mult că, în

temeiul art. 372 CPC, în instanța de apel a fost prezentat calculul detaliat al datoriei care a servit temei de respingere a acțiunii în prima instanță.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa participanților la proces la 07 februarie 2017 (f.d. 90), și având în vedere că la materialele dosarului se regăsește dovada recepționării acesteia de recurent la 10 februarie 2017 (f.d. 91), recursul declarat la 11 aprilie 2017, se consideră depus în termen.

Verificând legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor invocate în cererile de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de ÎM „INCASO” SRL, urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de ÎM „INCASO” SRL este declarativ

și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că, argumentele invocate de recurentul ÎM „INCASO” SRL în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎM „INCASO” SRL, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Întreprinderea Mixtă „INCASO” Societate cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari